

Syksyäni en anna pois

Valokuvia syksystä ja mietteitä vanhenemisesta

Ceta Lehtniemi

*Tämä on lyhyt esittely kirjastani
”Syksyäni en anna pois”.*

Kirjan koko on 21cm x 21cm.

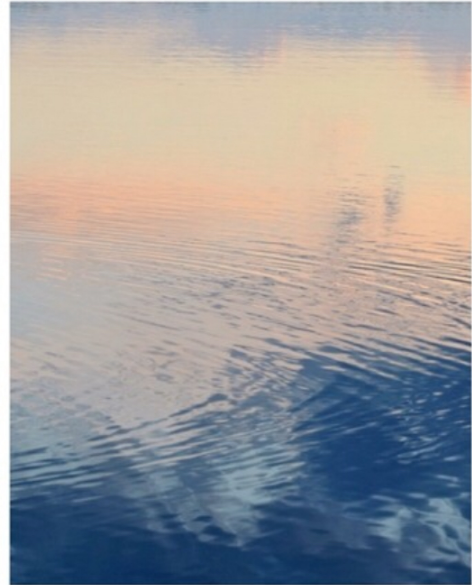
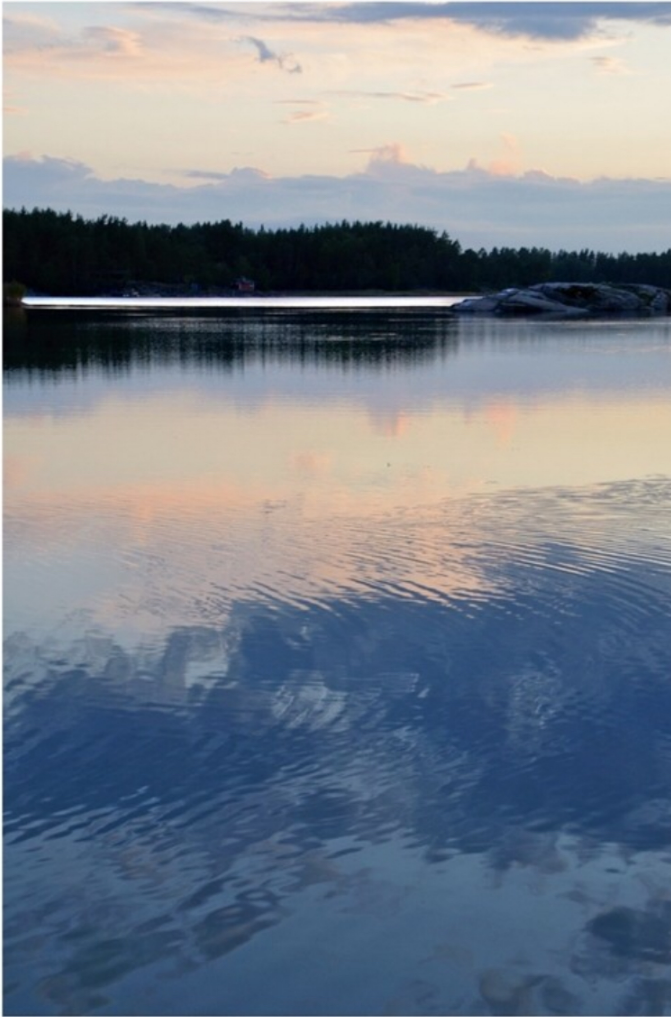
Sivuja on kirjassa 36.

Tein ensin todella suuren kirjan (84s.), lähinnä valokuvateoksen syksystä ja vanhenemisesta. Sen jälkeen tein kokeilumielessä e-kirjan käyttäen siihen osaa kuvista. Huomasin, että aihepiiri jatkoi elämäänsä kuvia katsoessani. Vielä tätä melko suppeaa kirjaa kootessani, sain uusia ajatuksia. Sain jälleen huomata sen, että kuvan ja lyhyen tekstin yhdistelmä on kuin matkantekoa. Matka ei taida valmistua milloinkaan, vaan jatkuu kenties vielä kirjan lukijan kohdalla. Toivon kirjani tuovan muistoja menneestä, mutta vievän samalla ajatuksia eteenpäin.

Ceta Lehtniemi

*Näen kasteen kimalluksen.
Uusin silmin sitä nyt katselen.
Se tuo luokseni syksyn sävelen,
niin kauniin haikean, hiljaisen.*

*Kuin metallin taottu pinta,
kuparia, kultaa ja hopeaa.*

*Elävää metallia,
alati sävyttyvää,
muuttuvaa, liikkuvaa.*

*Jälleen ilta-aurinko
leikkii veden päällä.*

Hiljaisen, hajamielisen kävelyn yllättää usein topakka koputus. Käpytikka on jossain lähellä. Rytmistä ja naputuksen lujudesta sen tunnistaa heti. Juuri syksyisin sen saa usein kuvaan viiston auringonsäteiden valaistessa sen rintaa. Havupuiden kasvattama siemensato on kypsynyt korjattavaksi.

Olen saanut asua saarella meren äärellä vaille työnteon tuomia huolia. Vasta nyt osaan nähdä sumuisten aamujen lumoavan ja puhuttelevan kauneuden kyllin syvästi. Kyynel kostuttaa silmäni siinä kuin sumu maiseman. On lupa viipyä. Saan arvostaa sitä, että nyt näen ja kerron kauneudesta muille omilla lahjoillani, omalla tavallani.

*Myöhäisen syksyn kauneudessa on niukkuutta.
Oksat riisuutuvat värikoreudestaan.
Puutarha hiljenee, sato on korjattu.
Silti se riemastuttaa pakastetuotteillaan.*

*Se minkä näemme kuihtumisena, voi avata uutta.
Voisiko myös ihmisen elämän syksy yllättää?*

*Ennen pimeää on vahvoja sävyjä. Kylmän keskellä lämmin oranssi vielä hetken leikkii.
Niin myös minä teen, leikin.*

Kuin mustesiveltimen vetoja kevyillä laineilla. Kaislojen ja veden yhteisliike saa aikaan kuvion laveerautumisen, pehmentymisen. Valo on taikonut harmaaseen sinisen taivaan vivahteita ja näyttäytyy kirkkaimmillaan tumminta pintaa vasten. Aalloilta osaan lukea myös vaaleiden poutapilvien sävytyksen. Myöhäinen syyspäivä on juuri valkenemassa. On onni, kun voi istua rannalla miettien tulevaa, sen voimavaroja, askareita ja kohtaamisia.

Tässä oli nyt melko sattumanvarainen kooste kirjastani. Kirjan painopaikka on Ifolor Oy. Tämä kuvakooste on pdf-muodossa kotisivuillani. Olen tässä esitellyt leikekuvina 7 sivua kirjani 36 sivusta. On onni, kun saan istua ”rannalla” miettien tulevaa, sen voimavaroja, askareita ja kohtaamisia.